

"EDINOST"
izhaja po trikrat na toden v šestih izdanih ob **torkih, četrtkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — **Območno izdanie stane:**
za jedan mesec f. — 30, izven Avstrije f. 1.40
za tri meseca 2.60 4.—
za tri leta 5. 8.—
za vse leta 10. 16.—
Na naročbo brez priložene naročnine se ne jemijo zbir.

Posemične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v **Trstu** po 20 ntv.
v **Gorici** po 20 ntv. Bobotno večerno izdano v **Trstu** 20 ntv., v **Gorici** 6 ntv.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglas je računan po tarifu v petitu; za naslove z dobelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsegava navadnih vestic. Poslana osmrtnica in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se posiljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejmejo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprjemata upravnštvo ulica Caserma 13. Odprte reklamacije so proste poštine.

„V edinosti je moč!“

Volilski shod prof. Šukljeja
v Metliki dne 1. avgusta 1894.

(Izvirno poročilo)

Po 6. uri večer zbralo se je okoli 70 volilcev na prijaznem vrtu g. Makarja, da čujejo poročilo našega deželnega in državnega poslanca. Radi odsotnosti župana gosp. Zalokarja pozdravil je občinski svetovalec g. Prosenik z veseljem prof. Šukljeja, predstavljali ob enem vodjo c. kr. okr. glavarstva iz Črnomlja g. Ribarja in nasvetovavši predsednikom denašnjemu zborovanju g. notarja Stajerja, kar so vsprijeli volilci z velikom. Gosp. predsednik se na tej laskavi izvolitvi zahvaljuje prav srčno in da besedo g. Šukljeju, kateri povdarja, da je napravil letos prvi volilski shod v prepričnji Metliki med njegovimi belokranjskimi rojaki, ki so tako rekoč njegova telesna straža v volilnem okraju, ker ga na to sili neka notranja moč in poleg tega so še drugi obsiri. Baš neugodno razmerje in položaji ter neugodna lega Belokrajine bile so mu povod za vestno delovanje, ali kljub temu ni mogel na ta okraj pridobiti tistih pripomočkov, kakor za druge svoje volilne okraje. „Še sem Vam na dolgu, toraj je bila utemeljena misel razgovarjati se najprej z Vami o svojem političnem postopanju. In tako Vam hočem v velikih potesah razjasniti svoje delovanje v državnem in deželnem zboru. Ene stvari pa ne bom prikrali in jo hočem naglašati naprej. Vsak izmed Vas, ki je motril moje politično delovanje od leta 1888, ko sem bil prvič poslan v deželni zbor v Ljubljano, do denašnjega dne, bodo znali, da se v marsikaterem obsiru nisom mogel strinjati s politiko nekaternikov, ki dandas takoj postopajo, kakor ob početku ustavnega življenja. Odkrito rečem, da je takšna politika celo napadna! Dandas ogromna večina narodnih politikov preved zamenjava narodno vprašanje z jesikovnim vprašanjem, ali narodno vprašanje sega dalje nego jesikovno in jaz prisnavam, da je jesikovno vprašanje opravljeno in kdor zatemava svoj materini jesik, je slab poslanec, kateri ne čuti dolžnosti v sebi v bran stopiti na pravice, koje je podredoval od očeta. Leta se var, kateri misli narod rošiti samo z jesikovnim vprašanjem, poleg tega bi pa znamenjal gmotna vprašanja.“ Dalje povdarja, da kaj pomaga jesikovna ravnopravnost, ako hira blagostanje in ako prebivalci zapuščajo rodno mater zemljo, da se in seljujojo. Tega stališča se je on držal in valed tega v sedanjem kritičnem položaju ni izstopil in onega klubu, kojemu pripada od leta 1888, odkar je ustopil v državni zbor. In zakaj ni prestolil v oponicijo? Zato, ker je čisto hladnokrvno pustil na strani vso politično strast in se skliceval na hladnokrvno trezno razsodnost in pamet volilcev.

Potem razlagajo težko stališče, ki so ga našli poslanci lanskog jesen prišli na Dunaj, ko grof Taaffe ni imel več stare večine, tako avane desnice, odkar je smagala na Češkem mladočetka stranka, ki je navzite mnogim talentom toliko škodovala, ker mi-

nisterstvo ni moglo več vladati brez stalne večine, valed česar tudi državni zbor ni več mogel izvrševati svojega posla. Evo Vam žalostni prizor! Glavna dela opravljati je v odeskih, ali kolikor nismo bili sklepni, da bi se mogla pričeti seja, in če se je obravnavalo, govorilo se je dosti, ali storilo se ni ničesar! Ropotal je malin, pa moke ni bilo!]

Dalje dokazuje rojavto in potrebo koalicije valed sklepa voditeljev smernih strank, da se je tako napravilo nekako premirje in so se, v stran pustivih prepričanja, zedinili v gospodarskih ozirih. Pri tem pa se ni sahtevalo od nobene strani, da bi kdo prodal prepričanje svoje. Tega tudi nobeden ni storil! Premirje je in poskus, da nekoliko časa služimo plodonosnemu delovanju na mesto neplodnemu prepisu. Zdaj je tudi za slovenske zastopnike nastalo vprašanje, kaj jim je storiti v tem položaju: ali se hočeo pridružiti koaliciji ali pa stopiti v oponicijo, v boj proti ministerstvu Windischgraetzovemu in večini? Govornik obžaluje, da se je ob tem vprašanju razbila solidarnost slovenskih poslancev (klic: Žali Bog!). 7 izmed njih je izjavilo, da se pridružijo koaliciji in govornik misli, da so le-ti prav storili, ker je bilo od vseh 353 poslanec že 280 pridobljenih za koalicijo in ker se brez večine ničesar ne da doseči. Če bi bili vši ali v oponicijo bi ničesar ne mogli pridobiti v narodnem oziru, in razmerje so take, da tudi v gospodarskem oziru ne. Kar smo pridobili v političnem obsiru v zadnjih 15 letih, obdržimo lahko, nasprotno pa bi se obrnila vsa sila vladnega aparata proti nam in po njegovem prepričanju po nepotrebi! In kar se tiče gmotnih vprašanj, smeli bi po vsej pravici zahtevati, da se vlada in poslanci večine izraja na naše posebne zahteve. Poročalec toraj misli, da je modro ravnal, da se jo držal starih zavesnikov. (Klic: Tako je prav!)

Dalje razlagajo svoje nazore o davčni reformi po predloženem in v odesku nekoliko spremenjenem načrtu, ki bodo vnaprejet in dobro izvrševan kot zakon gotovo koristil vsem davkopladevcem, posebno pa obiskrnikom s tem, da se pritegnejo plačilu davkov tudi tisti bogatini, ki imajo sicer dosti obligacij in drugih vrednostnih papirjev, pa si nečejo zidati palč, valed česar ne plačujejo dozaj nobenega davka, čeravno stanujejo na „ringu“ in plačujejo iz svojih dohodkov po 10—12.000 gld. za stanovanje. Zato je bivši, izredno nadarjeni finančni minister dr. Steinbach pred več nego dvema letoma predložil načrt zakona „o osebnem dohodniškem davku“, katerega smo imat že čitali v raznih novinah in tudi poročilo o ugodnem rešilu v permanentnem odesku med parlamentarnimi počitnicami, valed česar bi se znižal posebno zemljiški in obrtni, odnosno pridobinški in dohodniški davki, sestavljen po več razredih, za 10% do 20%, ker bodo taki bogatini pod strogi nadzorstvom davčnih nadzorikov, kateri poslednj,

držeo se tudi postavnih mej, lahko zapošapo vsem takim. Po tem načrtu bi delalo ne imelo pravice doklade do novega davka in bi se toraj prihranilo vsako leto kakš 3 milijone goldinarjev, kateri bi se med ponavzne dežele razdelili po tistem razmerju, po katerem prinašajo gruntne davek, toraj bi na Kranjsko prišlo kakih 44.000 gld., ki bi se lahko — če že za kaj drugega ne — lahko porabili za Belokranjsko železnico; ako bi pa davčna vrsta več iznašala, potem bi se odpisalo gruntnemu davku 15%, hišnemu 12%, pridobinškemu in dohodniškemu po 25%; in kar bi ostalo še potem, razdeli se zopet po nekem kluču med dežele in državo. Če bi toraj koalicija samo ta načrt davčne reforme usakonila in druzega nič, bi koristila deželam in državi.

(Dalje prih.)

Političke vesti.

Pozdrav namestnika grofa Thuna Leonini. V današnjem zjutranjem izdanju smo že omenjali nagovora namestnika grofa Thuna pri občinem zboru Leonine. Rekli smo, da so to izjave naravnost senzačne, aki bi smeli mislit, da je gosp. namestnik govoril po posebnem nalogu. Istočasno si tolmači stvar tudi konservativni „Linzer Volksblatt“. Razlika med nami in tem listom bila bi leta, da smo mi govorili le pogojno — aki je govoril po nalogu vlade —, dočim smatra omenjeni list kot govorovo stvar, da je namestnik grof Thun — naglašajoč, da se je krčanska država more upirati viharjem sedanje dobe — govoril po instrukcijah vlade. Nam se stvar vendar ne vidi tako gotova, ker je z ozirom na sedanje ministerstvo naravnost neverjetna.

Da nam je omenjeni list zatrdiril, da je g. namestnik podal to imenitno izjavo po intencijah ministra-predsednika sedanjega, to bi že radi verjeli — ali ukupno vlane, tega ne moremo verjeti pri najbolji volji. Krčanska načela, pa nemškoliberalna stranka — to „ne gre v kump“, gospoda draga. Zato pa je naravnost smešno, da hoče „Linzer Volksblatt“ izkoriscati večkrat omenjeni govor — v prilog koalicije. Naše menjenje se opira na izjavo glavnega glasila nemških liberalcev — torej gotovo kompetentne strani —, ki pravida bi moralni odstopiti od koalicije drugi živilji, brez katerih ista ne more obstati, aki bi bilo res, kar trdi „Linzer Volksblatt“. Tu imate zopet: nemško-liberalna stranka — ta glavni steber koalicije — noče niti čuti o krčanski uredbi države. Toda mi imamo še drugo klasično pričo: konservativni „Vaterland“. Ta list dajo razumeti na jasen način, da je bil Thunov govor le pojed osebega pričiranja.

Vspehi bana Khuena Hedervaryja. Sedanje položenje na Hrvatskem je prava zagonetka: vse, kar je na Hrvatskem značajnega in zavednega, je v strogi oponiciji proti sedanji vladi, in vendar je ogromna večina v parlamentu hrvatskem v vladnem

taboru. Stvar je čudna, kaj ne da, kajti pa meten in razsoden človek bi menil, da je večina v parlamentu vsakdar pravi odgovornovega mišljenja. O da, tako bi moral biti — toda nih! Ni pa zato, ker pri nas v Cislitaviji kakor tudi na Hrvatskem je narobe svet: drugod je vladni sistem posledica dovršenih voliton, pri nas pa že obstoječi vladni aparat „del“ in „regulira“ izid volitev. To dejstvo treba imeti pred očmi, ako hočemo razumeti hrvatski čudež, da namreč hrvatski ban z madjarskim mišljenjem hita od „zmage“ do „zmage“, da ima v parlament takoreč na vrvici. Toda njegova ekselencija in njega madjarski mojstri naj se nikar ne varajo: njemu se je pa podvrgla četa sebičnih mamelukov, toda hrvatskih era si ni pridobil. Ne priljubljenost sedanjega sistema na Hrvatskem smaguje pri volitvah, ampak silui vladni aparat korigira izide volitev, kakor mu drago. Vzde vsem navideznim zmagam si sedanjih madjarskih sistem ni pridobil nujnega poštenega hrvatskega srca. To je fakt, in ta fakt znači popolen fiasco gosp. grofa Khuena Hedervaryja. Tako sodimo mi, tako sodijo na Hrvatskem, in tako sodijo slednjih tudi Madjarji sami, kolikor jih ne piše — na povolje. Tako pravi „Budapest Tagblatt“: „Cetudi oficijalna glasila že zopet brbiljajo, da je uničena hrvatska oponicija, vendar ni bilo nasprotstvo med Hrvatsko in Ogrsko še nikoli takoj veliko kakor ravno sedaj. To pomenja malo ali pa čisto nič, da v hrvatskem saboru sedi le malo oponicionalcev. Ban grof Hedervary zna „delati“ volitve, to je dokazal, toda odnositi na Hrvatskem niso nikakra tajnost več in smatrat troba isto kot staro slo“.

Tu priznava torej nemško pisani madjarski list kar brez ovinkov, da je vas Hedervaryjevo slavlje le sad nečuvenega pritiska o prilikli volitev. S tem je pojašnjeno vse: v večini sabora velja volja vlade, volja naroda pa je načela svoje pribedališčo v vrstah oponicije. Kdo zmaga konečno? O tem ni treba mnogo ugibati, kajti nonaravnii sistemi nimajo obstanka nikjer na svetu.

Romunski „uporniki“ rasejo kakor gobe iz tal. Državno pravdništvo naporilo je namreč tožbo proti romunskemu svečeniku v Mosnici, češ, da je „hujskal“ z leco dol proti madjarskemu otroškemu zavetišču, ki se ima osnovati pomočjo državne subvencije. Rekel je bil namreč, da se omenjeno zavetišče zasnuje gotovo le v namen madjariščanju. — To je zares grozen zločin! Čudno, da resnica boste tako v oči vse — nasilnike. Lo naj zapirajo posamične rodoljube, toda one ječe še niso sezidane in se ne sezidajo nikdar, v katere bi mogli potiskati — duh in ideje. Duš in ideje je možno vezati edino z ljubeznijo in pravico.

Udušena razprava. Iz Belegagrada javljajo včeraj: Razprava proti Čebinjacu in njegovim drugom, koji so bili zatoženi, da so hoteli zrušiti dinastijo, pretrgala se je po ukazu kralja Aleksandra. Ta plemeniti čin

ubijali drugače kakor v boji, da boste mirovali, kadar zapodimo Tahija!

— Prisegamo! zakličejo iz jedne duše kmetje in vzdignejo roke.

Ta hip se zaslisi zategel zvijeg. Kmetje poskočijo na noge. Na Savinskem bregu postoji velik čoln, a na kopnu stopita mož in žena. Oba sta zavita v dolge plašče. In kreneta proti mlinu. Meseč zasveti skozi okno, a v družbi kmetov stojita Stepan Gregorjanec in Uršula Heningova.

Zdravi, možje, reče Stepan, prihajam, kakor smo se dogovorili, moj vas z gospo Uršulo. Ali ste pripravljeni upreti se zoper Tahija?

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

106

Kmetski upor.

Sgodinška povest Jezuitačega roka.

— Spisal Avgust Šenoa. Preložil I. P. Planinski. — Kralj je poslal komisarja, poslal je madjarskega škofa, ta nas je ispraval pred mesecem dni, temu smo zopet potožili vse svoje solze in jade. A kaj je storil škof? Izročil je naše tožbe domači gospodi, mej ksterimi je Tahij prvi. Gospod škof je poslal ovce volku k izpovedi! Celó v svojem zboru v Zagrebu so sklenili gospoda, da nas mora soditi preganjati in obešati kot razbojnike, izobčiti iz vsega krčanstva, da, zaukasali so celo gospoda, da moramo mi kmetje Sosed-

čanje in Stobičanje iti zidat trdnjava Ivanič, da mramo pustiti plug, ženo in otroke, sedaj, ko nas je nekaj let pobijala toča, mraz, povodenj, lakota — sedaj, ko zemlja kliče po tolikem času naše žulje, da pobero božji blagoslov! Ali to ni še vse! Svobodno je krvniku pograbiti žito, vino, živino, hišo, glavo — ali ni mu svobodno poseči v naše srce, v naše poštenost, ni mu svobodno kakor divji živini oskrunjati naše žene, naše dekleta. To mu ne bo odpuščeno nikdar! Gubec plane pokonci, lice se mu razzari, a iz oči se mu zasveti sveti ogenj.

— Nikdar! vzplamte kmetje.

— Pojdite po vaseh, nadaljuje Gubec in poslušajte jok osramočenih devic. Pokazali

smo jih komisarjem, a ti se še zmenili niso. Poglejte Jano, jedino oporo slepca Jurka; zblaznila je. Ne, nečemo, da bomo živina, da se v naša kmetska telesa meša prokleta Tahijeva kri. Zemlja nas zupušča, nebo se je zaprlo, za nas ni pravice! Na noge torej, bratje, z jedno dušo, jednim srcem, jedno pestjo!

— Na nogu! zagrmé kmetje.

— Prisezite, da razbijete krvniške okove.

— Prisegamo!

— Prisezite pri Bogu, da boste drug z drugim kot brat z bratom, v sreči in nesreči.

— Prisegamo!

— Prisezite, da se boste maščevali samo krivcu, da boste spoštovali tuje, da ne boste

mladega kralja je napravil najboljši utis po vsem kraljestvu. — (Le škoda, da taka velikoduinost menda ne prihaja od srca, ampak je prav dobro proračunjena, da učvrsti nekoliko omahujočo popularnost. Ur.)

Ne pravosoden, ampak politisk čin bila je odsotna Romunov radi spomenice. Tako trdi sedaj celo madjarski list „Magyar Allam“. Isti list se poteguje toplo za to, da bi se pomilostili obsojenici. Naglaša, da v spisih romunskih voditeljev ni niti govor o veleizdaji. To ni nikak greh, ako zahtevajo Romuni nekoliko samostojnosti za del dežele, ki je bil skozi stoletje posebna kneževina. Vsa pregeha obsojenih Romunov obstoji v tem, da jih je nestrpno ogersko novinarstvo označilo kot veleizdalce. Romunske tožbe so opravljene v maršadem. — Tako sodijo sedaj celo pametni Madjari, ali kdo bi se nadejal pravice in človeškega čutstvovanja pri ljudeh, ki imajo sedaj vajeti v rokah na Ogerskem.

Vojna med Kitajem in Japonsko.

Bureau Reuter* javlja iz Shangaja: V Tien-Tsinu napadli so kitajski vojaki japonskega konzula in njegovega spremstva. Konzul se je baš pripravil, da odpotuje v Japonsko. Napadalci so vzelji odhajajočim vso prtljago. — V London je došlo včeraj poročilo, da so Japonci zajeli tri kitajske vojne ladije. Ta vest doslej še ni potrjena. — Daljejavljajo iz Londona, da so napadli Japonci v Kobi naseljeno Kitajce; Japonska vlada je odpotala Kitaju svoj protest zaradi oropanja konzula in njegovega spremstva v Tien-Tsinu.

Različne vesti.

Zlata poroka. Dne 2. t. m. so imeli v Vipavi redko slovensost: gospod Josip Dolenc in soproga mu Viktorija obhajala sta zlato poroko. Gospod starček osemdesetih let šel je pred oltar s oporo dveh palic. Ganljiv je bil govor velečastitega gospoda kapelana. Poroki je sledila sveta maša. Zverčer je bil obed, katerega so se vdeležili vse sorodniki in visokorodni gospod grof Lanthier z obiteljo. Urednik našemu listu ima že poseben varok klicati v družbi z mnogobrojnimi prijatelji in znanci zlatoporočencema: Mili Bog naj ohrani gospoda Josipa in soproga mu Viktoriju zdrava in vesela do skrajne moje človeške življenja!

Češki gostje v Trstu. Kakor smo že javili v donašnjem sjetnem izdanju, dospela je včeraj zjutraj z bračnikom deputacija čeških Sokolov, katera se je bila udeležila Postojanske slavnosti. Najprej povedati nam je, da sta deputacijo vprejela na kolodvoru starosta „Tržaškega Sokola“ dr. Gustav Gregorin in telovadni učitelj brat Nechrony. Da bi se bilo znalo prej, da pridejo češki gostje tudi v Trst, poskrbelo bi se bilo pravočasno za dostojnejši vprejem. No, prepričani smo, da nam to oproste bratje Čehi, poštevajoč naše razmere. V spremstvu staroste in učitelja Nechronya ogledali so si Čehi groblje pri sv. Ani, arzenal in mesto; popoludne pa so se odpeljali v Barkovlje v kopališče „Excelsior“. Tu so pokazali Nemcem in Italijanom na telovadnem orodju, kaj zna češki „Sokol“. Navzoči so kar strmeli, video neverjetno točno izvajanje najtežavnejših vaj, spojeno z elegancijo in luhkoto, kaščene še gotovo niso videli v svojih društvenih.

V vodi pa so se zabavali smrtnimi skoki ter metalni jeden drugega v zrak. Iz kopališča podali so se v Trst v hotel „Evropa“. Tu se je nabralo mnogobrojno slovenskega občinstva, da je bila napolnjena prostorna dvorana slovenske in hrvatske inteligencije, srednjega in delavskega stanu.

Najprije pozdravil brate Čeha staresta „Tržaškega Sokola“ dr. Gustav Gregorin, proslavljajoč jih kot narod, kateri ne zamudi nobene prilike, kadar je treba pokazati delanski slovensko vzajemnost. Naglašal je, da Tržaški Slovenci sicer niso sijajno vprejeli bratov Čehov, kakor bi to gotovo radi storili, ali dajo jim vse, kar imajo — svoje srce! Na to napitnico ustal je Čeh dr. Scheiner naglašajoč v daljšem krasnem govoru, da se Čehi v Avstriji bore za idejale, ker se bore za ravno pravnost vseh narodov. V tem boju da jih podpirajo Slovenci in Hrvati kot zvesti sobojevniki. Na zmago teh idejalov dviga svojo čašo. Navdušeni živo-klic sledili so temu prekrasnemu govoru.

Urednik „Slovenskega Sveta“, g. Fran Podgornik, govoril je na to o praktičnem izvajanju narodne misli, brez katerega ni uspehov, naglašajoč posebno, da vrlo narodno ženstvo češko vsikdar praktično izvaja narodno idejo. Omenjal je sodelovanje čeških žen za bodočo narodopisno razstavo v Pragi. Konečno je napisil češkemu ženstvu, ki zna vzgajati tako vrle sinove, in posebno že navzocim zastopnicam krasnega spoja češkega. Na to lepo napitnico je odgovarjal brat Bohumil Potušek, kateri je, naslanjajoč se na besedo g. Podgornika o češkem ženstvu, poverjal, da se ima istotako slovenski narod zahvaliti svojim ženam, da so mu vzgojile take može, kakoršne spoznavajo Čehi v Slovencih. Dodavti po svoji navadi par krepkih dovitov napisil je govornik slovenskemu ženstvu in njega navzocim zastopnicam. Zdajno napitnico pregovoril je urednik „Naše Sloge“, g. prof. Mate Mandić, pozdravljajoč Čeha v imenu Hrvatov in naglašajoč, da so isti vsikdar stali na branku vzajemnosti slovenske, vsikdar pripravljeni žrtvovati tudi svoje ime ter v sprejeti imen „Jugoslovani“. Naglašal je nadalje, da nas historija uči, da so tlačitelji propali vsikdar popred nego tlačenci. Napisil je naposled bodočnosti slovenski in bratom Čehom.

Po vsaki napitnici zapela se je primerna pesem in le prehitro pričela je polnoč, čas ločitve. Danes so si ogledali češki gostje drugo dele mesta ter so obedovali v gostilni g. Devetaka v Barkovljah. Po obedu so si ogledali še grad Miramar in se odpeljali z večernim brzovlakom v domovino. Iz dna sreča kličemo jim na pot „Na zdrav!“, želeč, da bi ponesli se sabo ugoden spomin na ure, katere so prebili v naši sredini.

Operoka nadvojvode Viljelma. Dne 1. t. u. so objavili v prisotnosti raznih v to posvih oseb operko pokojnega nadvojvoda Viljelma. Operko je bil nadvojvoda napisal lastnorocno že pred kakimi 10 leti, leta 1893. pa je dodal še nekatera določila. Kot priča sta podpisana dva generala. Glavnim dedičem je določen nadvojvoda Evgen, volila pa so dobili med ostalimi: nadvojvodinja Elizabeta 300.000 gld., bivši komorni predstojnik pokojnikov, baron Koblitz 50.000 gld., zavod sestor nemškega viteškega reda v Opavi 50 tisoč gld., pokojnik je nadalje velikodušno preskrbel svoje služabnike, kajti določil je, da dobijo vsi dotičniki, ki so služili nad 10 let v njegovi hiši, celo plačo kot mirovinu. Tudi siromakom na Dunaju in v Badnu je volil pokojnik isdatne svote. — Glavna ostavina nadvojvoda Viljelma je krasno lotovisce v Badnu in nekaj milijonov goldinarjev, naloženih v neki dunajski banki.

Hm, hm? N. Fr. Press* javlja, da je več občin po Tridentinskem protestovalo proti poznanem čestitki, katero je odposiljal zastop mesta Tridentinskega laškemu generalu Barateriju. Z osirom na to dejstvo opaža omenjeni list, da po Južnem Tirolu vendar ne pleše vse po piščalki izvestnih „signori“. Tej opazki pridoda naša vsikdar ljuba in te bolj dosledna „Triester Zeitung“ — pa ne da bi se kdo smiljal, kar groš bi moral plačati za to! — Und wir unsereits meinen, anderwo auch nicht! (In mi nemimo se svoje strani, da kje drugje tudi ne!) — Žal, da nam „Triesterica“ ni povedala natančneje, kje leži ta čudovita dožela, ki se je pravi „Anderswo“!!!

Za svetolvansko podružnico sv. cirila in Metoda vplačal je nekdo z „barbucem“ — v namen, da postane ista pokroviteljica — 40 stotink, ko je zgubil na mali biljard; nekdo drugi z „basado“ pa 40 stotink, ker je zgubil pri igri na krolje; v nedeljo 5. avgusta 1894 nabrali so med sv. Ivančani, Rocolti in Openi v „Narodnem domu“ pri sv. Ivanu za kazens radi izgovarjenih tujih besed 3 krone in 28 stotink, ukupno torej 4 krone in 12 stotink.

Deželna razstava v Dalmaciji. Dalmatinski listi javljajo, da nameruje družba za povprečevanje gospodarskih odnosov v Dalmaciji prirediti leta 1895. deželno razstavo v Splitu.

Zvon ubil človeka. „Slov. Narodu“ piše dne 5. t. m. iz Šoštanj, da si je St. Mihelška župnija pri Šoštjanu naročila k staremu, 20 centov težkemu zvonu, še tri nove zvone, težke okoli 53, 13 in 6 1/2 centov iz livarne g. Samasse v Ljubljani. Dne 5. t. m. je nove zvone blagoslovil knezo-

škof Lavantinski. V tem ko je višji duhovni pastir pričel propoved, se je drugi zvon, težak okoli 13 centov, ki je bil že blizu lin zvonik, odtrgal od krone, zdobil novi veliki zvon in ubil tesarskega mojstra na mestu. Iz košev utrganega zvona se je konstatovalo, da je bil zvon slabov vlit, da je imel na kroni velike razpoke in da bi se bil prej ali slej gotovo utrgal med zvonjenjem. Nearedo je to rej provzročila livačna zvonarja g. Samasse.

Konec skupuha. 61letni branjevec Miha Lošar, stanujod v ulici Prelas, umrl je minolo soboto včed splošne slabosti. Starec si valed lakomnosti že več mesecov ni privočil druge hrane, kakor zelenjava in sadje, četudi bi mu bila dovolila njegova sredstva, da bi se preživel razmerno prav dobro.

Ne slinje poštnih znakov in zlepki z jezikom. Te dni je zapiral trgovinski posmednik Dreyer v Berolini več pisem. Da odpravi posel hitreje, slinil je zlepke jednostavno z jezikom, v tem pa ga je ostri papir nekoliko urezal v jezik. Kmalu zatem zatekla so mu usta in grlo takško, da bi se bil mladenič gotovo zadušil, da mu ni prerezal zdravnik otekline. Ker pa si je z neznatno rano zastrupil kri, ne ve se še, da li ostane pri življenju.

Sodnisko. 27letni pastir Andrej Marsetič iz Sosic je dobil včeraj dva meseca ječe zaradi težkega telesnega poškodovanja. Marsetič se je bil dne 26. junija t. l. sprevzel Ivanom Connestabilom in ga pretepel.

Pretep. Sinod se je april 35letnega izvočnika Anton Dolinar, stanujod v ulici S. Francesco hšt. 13 z nekim svojim tovaršem. Nessani tovarš je vrgel Dolinarju komad opeke v obraze in potem ga je iz gele ljubezni ujedel v desno lice. Prišli so stražarji, ki so kondali pretep in odpravili ranjenega Dolinara k zdravniški postaji, kjer ga je zdravnik obvezal in ga poslal domov. Ranilca isčelo.

Policijsko. Sinoč je na cesti na Greto nekoliko vinjen zaspal 28letni zidar Josip Zaler iz Cirknice. To preugodno priliko je vporabil spretan tat ter mu odnesel žepno uro z verižico vred, vredni vkljupno 18 gld. — Nekemu Ljudevitu Steganu, kojega sta tudi zmagala vredna vino, je odnesel sinoč v ulici Commerciale nepoznan tat suknjo in telovnik. Okradeni se je seveda zadušeno ogledal, ko so je vračal golorok domov, toda kar je bilo jo bilo; siromak se menda niti ni spomnil, da je bil trdn zaspal. — Na Corsu so včeraj prijeli 68letnega kmota Jakoba Škapa iz Podgrada, ker je prosajdal po prodajalnicah. — 18letnega bresposobnega Ivana Batističa iz goriške okolice zaprli so stražarji polic. komisarijata v ulici Scussa, ker se je kako sumljivo klatril po mestu in izvestno ni imel dobrih namenov.

Najnovejše vesti.

Vratistava 7. V nekem zborovanju poljih socialistov dogodili so se težki izgredi. Policeja je morala z orožjem razgnati izgrednike. Poslednji so v svoji ardosti potem razrušili neko hišo.

Budimpešta 7. Govor dr. Wekerla v ulici Solitario 12, (po domače pri „Prvačkovcu“) priporoča pravi kraški teran iz Komna I. vrste po 40, II. po 32 in belo vipavsko po 36 nč. liter. — Držed se gesla: „Rajak k rajaku“, priporoča se podpisani za obil obisk. Anton Vodopivec, gostilničar.

Lyon 7. Rok 3 dnij, določen za užitev utoka proti obozbi Caserija, je pretekel, ne da bi morile hotel podpisati utok.

London 7. V poslanski zbornici zatrdir je mestni tajnik Grey, da je obljubila japonska vlada, da ne bodo vojno postopala proti Shangaju in njega zavivih. Pod tem pogovorom Kitajska ne zapre uhodov v Shanghai.

London 7. Podkralj Li-Hung-Chang zahteva od japonske vlade 3.500.000 dolarjev odškodnine za rodbine onih, ki so se bili potopili z ladijo „Kow-Shing“. Ruska vojska se zbira ob meji Koreje.

London 7. Tukajšnji politički krog trdi, da se angleška vlada nikakor ne misli požuriti, da bi pozvala k vrnitvi vojske, koja je bila izkrcala v Seoulu na Koreji. Tudi Rusija nameruja poslati vojsko tja. Govori se, da se je Kitajska vlada pričela pogajati z Rusijo in geda skupnega postopanja proti Japonski. — Porodila iz Tien-Tsina javljajo, da je v raznih kitajskih pomorskih mestih ljudstvo jako razburjeno proti Anglešem, ker je obče znano, da je Angleška na strani Japonske (?).

Trgovinske brzjavavke.

Budimpešta Pionica za jesen 654-656, za spomlad 694-696 Kornica za avg.-sept. 5-62 do 655. Oras za jesen 601-603 Rá za jesen 503-505.

Pionica nova od 77 kil. f. 640-645, od 78 kil. f. 650-655, od 79 kil. f. 660-665, od 80 kil. f. 665-670, od 81 kil. for. — — — Ječmen 625-640; proslo — — —

Ponudba in povračevanje po pienici obilne. Prodalo se je 80.000 met. st., 2-5 nč. dražje. — Koruz 10-15 nč. dražje. Vreme: toplo.

Praga. Nerazlinirani sladkor za avgust f. 15.10 nova roba za decemb f. 14-12%.

Havre. Kava Santos good average za avgust 96-25, za decemb 85—.

Hamburg. Santos good average za avgust 76.75, september 78-75, decemb 68—, trg mire.

Dunajsko boro 7. avgusta

	včeraj	danes
Državni doig v papirju	9850	9855
" v srebru	9850	9855
Avtrijška renta v zlatu	122.50	122.55
" v kronah	97.75	97.75
Kreditna akcija	384.25	384.50
London 10 Lst.	124.80	124.70
Napoleoni	9.90%	9.91
100 mark	61.02%	61.05
100 itali. lire	44.80	44.80

Gostilna „All'Antico Moro“ ulica Solitario 12, (po domače pri „Prvačkovcu“) priporoča pravi kraški teran iz Komna I. vrste po 40, II. po 32 in belo vipavsko po 36 nč. liter. — Držed se gesla: „Rajak k rajaku“, priporoča se podpisani za obil obisk. Anton Vodopivec, gostilničar.

Slovencem tržaškim priporoča svojo v Bar-Kovljah „Alla bella Trieste“. Izbrana domača kuhinja, prista domača vina in kraški teran.

Gabrijel Devetak.

RODOLJUBI!!

Podpisani naznamen, da sem odpri v soboto dne 9 junija svojo Krčmo v ulici Valdričevi 4, znano pod imenom „Croce di Malta.“ Točil bodem vina prve vrste, kraški teran in izvrstno pivo. Izbrana kuhinja, cene pošte. — Nadejajoč se, da me bodo Tržaški Slovani po mogočnosti podpisali, belekim udanij.

Fran Kravos.

Svoji k svojim!

Po neverjetno niskih cenah dobivajo se najnovejša včakovrtna.

Kolesa (bicykli) (model 1894)

na openski novi cesti št. 18, blizu pivovarne. Jamči se za vsako kol 12 mesecev. Kdor ne zna voziti, nauči ga brez novarosti in brezplačno v treh dneh slovenski učitelj, in nikdo naj ne misli, da ne bi se naučiti mogel. — Pošilja se na detelo in vse kraje. Cene so: